

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3614/03
31.08.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Jelene Ivanović i Nade Kljajević, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Marijanom Tafra-Mirkov, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi "B", čiji je punomoćnik Z., protiv rešenja Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije u Beogradu, Sektor za imovinsko-pravne poslove broj 463-02-00244/2003 od 30.09.2003. godine, uz učešće zainteresovanih lica M. i maloletnog NN iz Beograda, koga zastupa zakonski zastupnik M. oboje na adresi ..., a čiji je punomoćnik advokat I., u predmetu izuzimanja građevinskog zemljišta, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 31.8.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem pod stavom jedan poništen je zaključak Odeljenja za imovinsko-pravne poslove Opštinske uprave Opštine Vračar u Beogradu broj 463-55/2002 od 1.9.2003. godine, kojim je odbačen predlog M. i NN za ponavljanje postupka okončanog pravosnažnim rešenjem istog organa broj 463-55/2002 od 21.11.2002. godine i rešeno pod stavom dva dozvoljava se obnova postupka u predmetu izuzimanja iz poseda gradskog građevinskog zemljišta označeno kao kp. br. ... u ..., okončanog rešenjem Odeljenja za imovinsko-pravne poslove Opštinske uprave Opštine ... u Beogradu broj 461-55/2002 od 21.11.2002. godine, kojim je izuzeta iz poseda navedena parcela na kojoj su nosioci prava korišćenja bili Z. i N. oba iz ... za potrebe "B", a radi privođenja zemljišta nameni, odnosno izgradnji pristupne saobraćajnice za prilaz novoplaniranim objektima u ..., kao i blokovskoj garaži unutar bloka između ulica ..., ..., ... i ..., a sve na osnovu Regulacionog plana rekonstrukcije blokova između ulica ..., ... i ... na ... Stavom tri osporenog rešenja poništeno je rešenje Odeljenja za imovinsko-pravne poslove Opštinske uprave opštine ... u Beogradu broj ... od ... godine i predmet vraćen prvostepenom organu na postupak po primedbama iznetim u obrazloženju tog rešenja.

U tužbi kojom osporava zakonitost rešenja tuženog organa, tužilac ističe da je pogrešio tuženi organ kada je smatrao da su ispunjeni uslovi da se dozvoli ponavljanje pravosnažno okončanog postupka i to rešenjem od 21.11.2002. samo zato što su zainteresovana lica, etažni vlasnici stana u zgradi, pa samim tim i korisnici gradskog građevinskog zemljišta na kome se nalazi zgrada, a i kat. parcele koja je predmet izuzimanja i to po članu 18. i 19. Zakona o građevinskom zemljištu, te da im je zbog tog svojstva trebalo priznati svojstvo stranke u postupku izuzimanja koji je vođen samo u odnosu na Z. i N. Smatra da zainteresovana lica nisu nikada bili sukorisnici kat. parcele ... KO..., niti su sada sukorisnici kat. parcela ... i ... KO..., koje su nastale cepanjem ranije postojeće kat. parcele ... KO.... Osnov za donošenje rešenja od 21.11.2002. godine jeste rešenje Izvršnog odbora Skupštine Grada Beograda broj 463-1315/02-IO od 5.7.2002. godine, kojim je tužiocu dodeljeno navedeno zemljište za izgradnju ... objekta broj ... na građevinskoj parceli ... odnosno kp. ... KO..., kao i zone intervencije na pristupnim saobraćajnicama na kat. parceli ... KO ... pa smatra da se rešenje od 21.11.2002. godine nije moglo poništiti sve dok u pravnom prometu postoji rešenje o dodeli ovog zemljišta tužiocu od 5.7.2002. godine. Predložio je da se tužba uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima datim u osporenom rešenju i predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovana lica S. M. i S. su u odgovoru na tužbu naveli, da je osporeno rešenje zakonito, da je tuženi organ pravilno postupio kada ga je doneo, jer su zainteresovana lica ne samo suvlasnici stana u zgradi na kat. parceli ... KO ... i sukorisnici kako kat. parcele ... KO ..., već i kat. parcele ... KO ... koja je predmet izuzimanja, a po članu 19. Zakona o građevinskom zemljištu po kome je i vršen upis ovog prava u zemljišne knjige. Predložili su da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, kao i razmatranja svih spisa ove pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba nije osnovana.

Pravilno je drugostepeni organ smatrao da je zaključak o odbačaju predloga za ponavljanje postupka okončanog pravosnažnim rešenjem od 21.11.2002. godine, a podnetog od strane zainteresovanih lica, nezakonit, i to sa sledećih razloga:

Iz spisa proizlazi da je rešenjem Izvršnog odbora Skupštine Grada Beograda broj 463-1315/02-IO od 5. jula 2002.

godine dodeljeno tužiocu, nakon sprovedenog javnog nadmetanja, na korišćenje gradsko građevinsko zemljište za izgradnju ... objekta ... na građevinskoj parceli ... odnosno na kat. parceli ... KO..., kao i zona intervencije za pristupnu saobraćajnicu na kat. parceli ... KO... Zainteresovana lica S. i M., su zajedno sa D., bili suvlasnici porodične stambene zgrade koja se nalazila na kat. parceli ... KO ..., i to do deobe izvršene pravosnažnim rešenjem Trećeg opštinskog suda u Beogradu 1-R-210/2002 od 21.11.2002. godine (postalo pravosnažno 2.12.2002. godine). Po osnovu ovog prava susvojine bili su i sukorisnici kat. parcele ... KO ...i to po članu 18. i 19. Zakona o građevinskom zemljištu ("Sl. glasnik RS" br. 44/95 i 16/97). Deobom su zainteresovana lica postala suvlasnici na posebnom stanu u prizemlju iste kuće od 182,80 m², a D. vlasnik posebnog stana na spratu od 23,27 m². Na mansardi postoji stan čiji su suvlasnici B. i D., a u dvorištu na istoj katastarskoj parceli postoji dvorišna zgrada sa garažom čiji su suvlasnici Z. i naslednici pok. N.

Tada je kat. parcela ... cepana na podbrojeve jedan i dva, i svi objekti se nalaze na kat. parceli ... KO

Po zemljišno-knjižnom ulošku ..., katastarske parcele ... i ... KO ... su upisane kao svojina Republike Srbije, ali sa upisanim pravom korišćenja po članu 19. Zakona o građevinskom zemljištu. Bez obzira što se svi građevinski objekti nalaze na kat. parceli ... KO ... pravo korišćenja nastalo na kat. parceli ... KO ... nije prestalo cepanjem ove katastarske parcele na dva podbroja, pa su zainteresovana lica i dalje po Zakonu o građevinskom zemljištu titulari prava korišćenja i na kp. br. ..., kp. ... KO ...i kao takvi su imali pravo da učestvuju u postupku u kome se katastarska parcela ... KO ... izuzima.

Sigurno je da zainteresovana lica S. i M. nemaju manja prava od vlasnika dvorišne zgrade (članova porodice Jovanović) koji su kao stranke uključeni u upravni postupak radi izuzimanja iz poseda. Utoliko nisu osnovani navodi tužbe da zainteresovana lica nisu sukorisnici kat. parcele ... KO..., jer po navodima tužbe, pravo korišćenja po članu 18. Zakona o građevinskom zemljištu su mogli da steknu samo svojinom na zgradi, a na kat. parceli se ne nalaze nikakve zgrade. Međutim, oni su pravo korišćenja stekli pre cepanja kat. parcele ... KO..., a sam čin cepanja ne znači da je prestalo pravo korišćenja na cepanim nepokretnostima ako uz cepanje nije nastao i osnov za prestanak ovog prava (npr. postojanje pravosnažnog rešenja donetog u zakonom sprovedenom postupku izuzimanja iz poseda, ali od svih, a ne samo pojedinih ranijih nosilaca prava korišćenja). Pozivanje tužioca u tužbi na postojanje rešenja Izvršnog odbora Skupštine Grada Beograda od 5.7.2002. godine kojim se dodeljuje tužiocu kat. parcela ... KO..., nije od uticaja, jer je ovo rešenje oglašeno ništavim u delu koji se odnosi na dodelu navedene parcele, rešenjem Skupštine Grada Beograda broj 463-176/04-XIII-01 od 29. marta 2004. godine, a čak i da je ostalo na snazi postupak izuzimanja je moralo da se sprovedene po zakonu. Pozivanje tužioca na to da su zainteresovana lica prestala da budu vlasnici stana na kat. parceli ... KO ..., nakon pokretanja upravnog spora usled prodaje trećem licu nisu od uticaja na pravilnost pobijanog rešenja, jer je Vrhovni sud cenio zakonitost osporenog rešenja imajući u vidu prava zainteresovanih lica, kao stranaka, prema stanju spisa u upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu.

Imajući sve napred navedeno u vidu, Vrhovni sud Srbije je našao da donošenjem osporenog rešenja nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je primenom člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" br. 46/96) doneta presuda kao u dispozitivu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 31.8.2005. godine, U. 3614/03

Predsednik veća - sudija,

Milena Savatić, s.r.

Zapisničar

Marijana Tafra-Mirkov, s.r.

Za tačnost otp Ivanka

Jelena-sđ/05